

En Bestemmelse, affattet med de nævnte Hensyn for Dje, er optaagen paa nærværende Lovforslaags § 44. Som Minimums-Tjenestetid for at kunne opnaa kongelig Stadsfæstelse er fastsat en Tid af 2 Aar, medens den anden Betingelse, at kun indtil en Tredjedel af Sekondløjtnanterne kunne erholde denne Stadsfæstelse, er indført for derigennem at sikre sig imod, at der faas et større Antal Officerer af denne Grad til stadig Tjeneste end det Antal af 22, som er fastsat paa Lovforslagets § 11.

Det samlede Antal af hjemsendte og til stadig Tjeneste værende Sekondløjtnanter er for Tiden 36. Af disse have de 22 en Tjenestetid af over 2 Aar og den i Lovforslagets § 38 fordrede Orlogsfart for at kunne forfremmes. Fandtes nu ikke den anden Betingelse for Berettigelsen til at erholde kongelig Stadsfæstelse paa Udnævnelsen, vilde disse 22 Officerer, om de i øvrigt havde vist sig stikede til Jorffremmelse, være berettigede til at erholde den kongelige Stadsfæstelse. Men da en fast ansat Officer nu ikke kan hjemsendes, maatte man altsaa i saa Tilfælde beholde samtlige disse 22 Sekondløjtnanter til stadig Tjeneste. Herved vilde hele det paa Lovforslaget fastsatte Antal Pladser for Officerer af denne Grad blive besat, idet man jo, som ovenfor anført, kun maa holde 22 til stadig Tjeneste, og de unge Sekondløjtnanter vilde derved blive ubelukkede fra at kunne erholde den Orlogsfart, som fordres for at kunne komme i Betragtning til Jorffremmelse.

Den anden Betingelse ned sætter det ovenfor nævnte Antal af berettigede til 12. Der haves altsaa endnu 10 Pladser disponible for unge Sekondløjtnanter til Erhvervelsen af den Orlogsfart, der fordres af disse Officerer, for at de kunne forfremmes til Premierløjtnant. Selv om det samlede Antal af Sekondløjtnanter skulde stige endnu noget, vil der endnu inden for de 22 Pladser kunne staffles de ganske unge Officerer den fordrede Orlogsfart.

Jorbedres Jorffremmelsesforholdene, træder Bestemmelsen gradvis ud af Virkning for ganske at ophøre med at virke, naar Jorffremmelserne se paa mindre end 2 Aar.

Man skal herefter gaa over til

Henstillingerne ad §§ 12 og 19.

I den første af disse Henstillinger anbefales det, at Viceadmiralens tjenstlige Funktioner specificeres yderligere i Loven, medens det i den anden Henstilling udtales, at en Specifikation af Værftschefens

tjenstlige Funktioner formentlig ikke bør have Plads i Loven, men bør ordnes gennem Instruks og Reglementer. Man formaar ikke at indse, hvorledes disse tvende Henstillinger kunne passe sammen.

I øvrigt finder Ministeriet det mindre heldigt i Loven at fastsætte, at Viceadmiralen skal være Chef for den søgaaende Flaade. Man skal ganske vist indrømme, at denne Kommandostilling normalt vil tilfalde ham, ligesom man ogsaa kan tiltræde, at den ene Kontreadmiral normalt vil finde Anvendelse ved Jorffvaret af Kjøbenhavn mod Sø siden. Man tror det imidlertid rigtigere ikke at binde disse Kommandostillinger paa Loven til de nævnte Officerer, men kan for øvrigt gaa ind paa, at der indsættes en Bemærkning paa Lovforslaget om, at de omhandlede Kommandostillinger i Reglen besættes paa denne Maade (se Lovforslagets § 12).

Hvad Posten som Chef for Orlogsværftet angaar, maa man over for den af Udvalget i Henstillingen ad § 19 rejste Tvivl fremdeles fastholde det ønskelige i, at denne Post som Regel besættes med en Officer af Admiralstafsen. Udvalgets Tvivl begrundes i, at man derved bindes til at bevare en Mand i denne særlig vanskelige Stilling, selv om han efter kortere eller længere Tids Jorfløb skulde vise sig uqualificeret til Stillingen.

Man skal hertil kun bemærke, at Kontreadmiralsgraden for Værftschefen ikke skønnes at binde den paagældende Officer saa stærkt til Stillingen, at en mulig paatrængende, ønskelig Ombesættelse af Posten ikke indenfor en kortere Tid skulde kunne lade sig iværksætte. Thi dels staa jo Kontreadmiraler og Kommandører ens overfor Spørgsmaalet om Aldersgrænse, Afstedigelse med 60 Aars Alderen o. s. v., dels kan jo den som Værftschef fungerende Kontreadmiral gaa over i den anden Kontreadmiralsstilling eller Viceadmiralsstillingen, naar en af disse bliver ledig, og naar han formenes at være bedre egnet dertil. Og skønnes det, at Ombytningen i Værftschefsposten er paatrængende, saa har man jo altid den Udvej — hvis Situationen ikke er en saadan, at Afstedigelse som Officer bør være Følgen —, at man kan lade vedkommende Kontreadmiral afløse som Chef for Orlogsværftet af en Kommandør, som anses for at være særlig stikket dertil, og som da ved kommende Lejlighed forfremmes til Kontreadmiral, naar han i Mellemtiden har vist sig dygtig i Stillingen.

Thi det kan dog vel paa den anden Side næppe bestrides, at Posten som Chef for Orlogsværftet er en saa betydelig Stil-